

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **TTC TELEKOMUNIKACE, s.r.o.**
sídlem Třebohostická 987/5, Praha 10
zastoupen Mgr. Jakubem Štilcem, advokátem
sídlem Slezská 949/32, Praha 2

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Česká republika – Ministerstvo obrany**
sídlem Tychonova 221/1, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.8.2024, č. j. ÚOHS-32253/2024/162, sp. zn. ÚOHS-R0108/2024/VZ,

takto:

- I. V části směřující proti výroku I. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.8.2024, č. j. ÚOHS-32253/2024/162, sp. zn. ÚOHS-R0108/2024/VZ, se žaloba odmítá.
- II. V části směřující proti výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.8.2024, č. j. ÚOHS-32253/2024/162, sp. zn. ÚOHS-R0108/2024/VZ, se žaloba zamítá.

III. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

V. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Zadavatel (osoba zúčastněná na řízení) zadával v jednacím řízení s uveřejněním veřejnou zakázku „Přenosový komunikační systém – TS III – nákup“. Toto zadávací řízení bylo zahájeno odesláním oznámení, které bylo uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 14.9.2022 pod ev. č. 502489-2022. V jeho průběhu (k jeho konci; bezprostředně předtím, než zadavatel mohl odeslat oznámení o výběru dodavatele) zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení z toho důvodu, že zjistil, že zadávání této veřejné zakázky je předmětem probíhajícího trestního řízení pro podezření z účasti dodavatelů na zakázané dohodě s cílem ovlivnit výsledek zadávacího řízení. To zadavateli mělo vyplynout z listiny „Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků“ vydané Obvodním soudem pro Prahu 9, sp. zn. 20 Nt 4035/2023.
2. Žalobce proti zrušení zadávacího řízení podal námitky a následně návrh k žalovanému.
3. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím ze 29.5.2024, č. j. ÚOHS-21651/2024/500, návrh žalobce zamítl podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Předseda žalovaného pak nyní napadeným rozhodnutím podaný rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (výrok II. napadeného rozhodnutí), současně nevyhověl žádosti žalobce o nahlédnutí do příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků uplatněné ve vyjádření k podkladu rozhodnutí ze dne 21.8.2024 (výrok I. napadeného rozhodnutí).

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

4. Podle žalobce je napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí nezákonné.
5. Žalobce spatřuje pochybení žalovaného již v tom, že nepřistoupil k uložení nápravného opatření z toho důvodu, že zadavatel neučinil příkaz k prohlídce, o který zrušení zadávacího řízení opřel, součástí dokumentace o zadávacím řízení.
6. Žalovaný podle žalobce pochybil rovněž tím, že si od zadavatele vyžádal příkaz k prohlídce, zařadil jej do správního spisu, avšak neumožnil žalobci do něj nahlédnout. Místo toho vydal pouze úřední záznam o provedení důkazu, čímž žalobci upřel právo seznámit se s obsahem listiny.
7. Žalobce dále namítá, že zadavatel neprokázal, že důvody hodné zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení trvaly i ke dni vydání rozhodnutí o jeho zrušení.

8. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

9. Žalovaný setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, neboť žalobce podle žalovaného uplatňuje tytéž argumenty, se kterými se žalovaný v podrobnostech v napadeném (případně v prvostupňovém) rozhodnutí vypořádal; žalovaný na tyto závěry z podstatné míry odkazuje.
10. Žalovaný je tedy toho názoru, že zadavatel nebyl povinen příkaz k prohlídce uchovávat jako součást dokumentace o zadávacím řízení, neboť jeho existenci v rámci zadávacího řízení zákon nepředpokládá. Vydání úředního záznamu pak bylo jedinou možností, jak vyvážit zájem žalobce na řádném průběhu správního řízení a veřejný zájem na zachování účelu přípravné fáze trestního řízení. Žalovaný má rovněž za prokázané, že v době vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení byly důvody, které zadavatele ke zrušení vedly, stále aktuální.
11. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby, ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí její odmítnutí. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žalobou je napadeno rozhodnutí jako celek, tj. výroky I. i II.; tomu odpovídá i žalobní petit, jímž se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí jako celku. Ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí je však žaloba nepřipustná. Bez ohledu na jiné důvody nepřipustnosti, žádal-li žalobce coby účastník správního řízení v průběhu řízení o rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí o nahlédnutí do příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků, jenž mu nebyl zpřístupněn coby součást správního spisu, pak rozhodnutí o nevyhovění této žádosti (výrok I. napadeného rozhodnutí) je procesním rozhodnutím, jímž bylo toliko upravováno řízení před žalovaným, na něž dopadá kompetenční výluka (§ 70 písm. c/ s.ř.s.). Eventuální zkrácení na právech, jež mohlo vyústit v nezákonné rozhodnutí ve věci samé, mohl žalobce coby účastník správního řízení namítat ve vztahu k rozhodnutí ve věci samé (tj. ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí), což ostatně také učinil. Proto byla žaloba ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí odmítnuta (§ 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s., § 70 písm. c/ s.ř.s.)
14. Ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí je žaloba přípustná (především § 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo v tomto rozsahu přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Zdejší soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Spor je v nyní posuzované věci ve třech základních otázkách. První se týká posouzení, zda měl být příkaz k prohlídce součástí dokumentace o zadávacím řízení a nebyl-li, jaký vliv to má na zákonnost napadeného rozhodnutí. Druhá se týká zákonnosti postupu žalovaného,

který příkaz k prohlídce (až v průběhu řízení o rozkladu žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí) učinil součástí správního spisu, o jeho provedení vyhotovil úřední záznam, avšak samotnou listinu (příkaz k prohlídce) žalobci coby účastníku řízení zneprístupnil z nahlížení. Třetí pak tvoří (ne)naplnění zákonných důvodů pro zrušení zadávacího řízení k okamžiku rozhodnutí zadavatele o jeho zrušení.

16. Co se týče první otázky, pak § 216 odst. 1 ZZVZ dokumentaci o zadávacím řízení definuje jako soubor dokumentů v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořizení je zákonem v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžadováno. Toto ustanovení tedy obecně definuje, čím má být tvořena dokumentace o zadávacím řízení, neuvádí však taxativní výčet příslušných dokumentů. Je-li však podle § 216 odst. 1 ZZVZ obecným pravidlem, že jde o dokumenty, které mají být podle zákona pořizeny (a dokumentace o zadávacím řízení tedy dokládá, že byly pořizeny), pak toto pravidlo musí dopadat na veškeré dokumenty, které dokládají zákonnost zadavatelova postupu v zadávacím řízení, tj. soulad jeho konkrétních kroků se ZZVZ (v průběhu zadávacího řízení, po jeho skončení, ale vlastně také před jeho zahájením, kupř. v souvislosti s předběžnými tržními konzultacemi podle § 33 ZZVZ, jejichž průběh a výsledky se posléze do dokumentů pořizovaných v souvislosti se zadávacím řízením a postupů zadavatele v jeho průběhu mohou promítat; srov. např. § 36 odst. 4 ZZVZ). Je-li přitom určitý dokument, jehož pořizení je pro vyvolání určitého následku ve vztahu k zadávacímu řízení zákonem předepsáno, založen na skutečnosti v takovém dokumentu tvrzené, kterou je uskutečnění příslušného zadavatelského úkonu odůvodňováno, pak součástí dokumentace o zadávacím řízení musí být i dokument tuto skutečnost osvědčující. Jen tak může být dokumentace o zadávacím řízení souborem dokumentů poskytujících ucelenou procesní stopu ohledně jednotlivých zadavatelských úkonů pro doložení jejich souladu se ZZVZ.
17. V nyní posuzované věci zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení z důvodu probíhajícího trestního řízení souvisejícího s předmětnou veřejnou zakázkou. Informace o trestním řízení zadavatel získal z příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků, o který zrušení zadávacího řízení opřel. V takové situaci se tato listina musela stát součástí dokumentace o zadávacím řízení, neboť byla výlučným podkladem způsobilým osvědčit skutkový důvod zrušení zadávacího řízení a tím i zákonnost takového zadavatelova úkonu uskutečněného v zadávacím řízení.
18. Nebyla-li uvedena listina součástí dokumentace o zadávacím řízení (resp. nebyla-li ze strany zadavatele žalovanému coby součást dokumentace o zadávacím řízení předložena), šlo o chybu zadavatele. Tato chyba se však nikterak nepromítla do práv žalobce coby účastníka zadávacího řízení, neboť dokumentace o zadávacím řízení není souborem dokumentů určených dodavatelům (účastníkům zadávacího řízení), a tedy ani žalobci, nýbrž souborem dokumentů určených (kromě samotného zadavatele) především žalovanému pro výkon dozoru nad zadáváním veřejných zakázek; zadavatel zasílá dokumentaci o zadávacím řízení žalovanému společně s vyjádřením k návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele (§ 252 odst. 1 ZZVZ), popř. k výzvě žalovaného (§ 258 odst. 1 ZZVZ), čemuž také odpovídá povinnost zadavatele pořizovat dokumentaci o zadávacím řízení takovým způsobem, aby byl schopen v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení (§ 216 odst. 2 ZZVZ), a to proto, aby žalovaný ve správním řízení mohl soulad zadavatelových úkonů se ZZVZ posoudit.

19. Nebyla-li uvedená listina chybně součástí dokumentace o zadávacím řízení, pak tato chyba zadavatele se nikterak nemohla promítnout ani do zákonnosti napadeného rozhodnutí. Podstatné z tohoto pohledu totiž je, zda ji žalovaný k dispozici (i nad rámec dokumentace o zadávacím řízení) měl a jak s touto listinou v průběhu správního řízení nakládal. Přestože tato listina nebyla součástí dokumentace o zadávacím řízení předložené zadavatelem, žalovaný si ji (ve fázi řízení o rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného) nad rámec dokumentace o zadávacím řízení od zadavatele opatřil. Žalovaný ji tedy při svém rozhodování (v rámci řízení o rozkladu žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí) k dispozici měl. Tato listina se stala podkladem rozhodnutí žalovaného. Z obsahu této listiny totiž žalovaný při svém rozhodování o souladu postupu zadavatele se ZZVZ (o souladu zrušení zadávacího řízení se ZZVZ) vycházel, přitom tato listina se pro toto posouzení stala klíčovým (po skutkové stránce jediným) podkladem.
20. Žalobce oprávněně vytýká žalovanému, že s touto listinou po celou dobu správního řízení jako s podkladem rozhodnutí nenakládal a že ji dokonce po značnou část doby, po kterou bylo správní řízení vedeno, ani neměl k dispozici. Z obsahu správního spisu (a ostatně i z nesporných tvrzení žalobce a žalovaného) plyne, že tato listina nebyla součástí správního spisu po celou dobu řízení v prvním stupni a po část doby řízení ve druhém stupni. Žalovaný si tuto listinu opatřil až k rozkladové argumentaci žalobce. Z obsahu správního spisu plyne, že jeho součástí byla nejpozději od 13.8.2024 a že žalovaný touto listinou (podle úředního záznamu ze dne 13.8.2024) provedl důkaz. Tím žalovaný částečně – pokud jde o samotnou dispozici s uvedenou listinou coby podkladem rozhodnutí – napravil svůj předchozí postup. Ani od 13.8.2024 však žalovaný s uvedenou listinou nenakládal jako s podkladem rozhodnutí (za ten žalovaný pokládal toliko úřední záznam, podle něhož se s obsahem uvedené listiny seznámil a v němž také shrnul část jejího obsahu) a přestože tato listina byla součástí spisu (a také byla podkladem rozhodnutí), žalobce coby účastníka správního řízení s ní neseznámil. V tom zdejší soud spatřuje vadu řízení před žalovaným, jež žádným následným postupem žalovaného již zhojena nebyla.
21. Opřel-li tedy žalovaný své závěry, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, o příkaz Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků (na základě této listiny dospěl k závěru, že zadavatel zrušil zadávací řízení v souladu se ZZVZ), pak tato listina byla podkladem rozhodnutí, jenž měl řádně procházet správním spisem coby jeho součást (§ 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Uchovat listinu odděleně mimo spis (§ 17 odst. 3 správního řádu) lze jen z důvodu ochrany utajovaných skutečností a z důvodu ochrany jiných skutečností, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a z těchto důvodů lze takovou listinu i vyloučit z nahlížení do spisu, to však lze jen tehdy, pokud takovou listinou nebyl prováděn důkaz (§ 38 odst. 6 správního řádu); účastník řízení, jenž má právo do spisu nahlížet (§ 38 odst. 1 správního řádu), pak může za určitých podmínek nahlížet i do takových listin (§ 38 odst. 6 správního řádu). Ve vztahu k příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků však žádný zákonný důvod pro to, aby byl vyloučen z nahlížení (nebo aby byl dokonce uchován mimo spis, popř. aby nebyl vůbec pokládán za podklad rozhodnutí žalovaného), dán nebyl. Nemožnost žalobce coby účastníka řízení seznámit se s obsahem uvedené listiny coby klíčového podkladu pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele nemůže být dána žádným

neurčitě vyjadřovaným „*veřejným zájmem na zachování účelu přípravného řízení*“ ani snahou žalovaného o „*zabránění zmaření účelu přípravného řízení*“.

22. Lze tedy shrnout, že žalovaný měl s uvedenou listinou nakládat jako s podkladem rozhodnutí (takovým podkladem nebyl úřední záznam ze dne 13.8.2024 o provedení důkazu touto listinou) a tato listina měla být – coby podklad rozhodnutí – součástí správního spisu, který měl být žalobci (včetně této listiny) zpřístupněn. Postup žalovaného zakládá vadu správního řízení.
23. Hodlal-li by žalovaný (pro naplnění „*veřejného zájmu na zachování účelu přípravného řízení*“ a ve snaze o „*zabránění zmaření účelu přípravného řízení*“) některé konkrétní údaje anonymizovat, popř. určité pasáže jinak zneprístupnit, mohl tak učinit (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2018, č.j. 6 As 168/2018-25, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26.2.2020, č.j. 46 A 91/2017-66; oba dostupné na www.nssoud.cz), nikoli však do té míry, že by se žalobce coby účastník řízení nemohl se skutečnostmi, jež zakládaly samotné důvody pro zrušení zadávacího řízení, seznámit. Zastává-li žalovaný názor, že i z „*pouhé identifikace místa prohlídky nebo materiálů, které byly zajištěny*“, stejně jako z „*konkrétního data vydání příkazu*“, lze domyslet řadu citlivých informací, pak tyto údaje z pohledu posouzení zákonnosti zrušení zadávacího řízení vůbec podstatné nebyly. Anonymizace, popř. jiné zneprístupnění určitých pasáží, by se mohlo týkat i převážné části uvedené listiny; podstatné je, aby byla listina zpřístupněna v rozsahu, jež se týká samotného zadavatelem tvrzeného (a žalovaným posléze posuzovaného) důvodu zrušení zadávacího řízení.
24. Vada řízení před žalovaným spočívající v tom, že žalovaný s příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků (poté, co si jej od zadavatele opatřil) nenakládal jako s podkladem rozhodnutí a neumožnil žalobci coby účastníkovi řízení se s touto listinou coby součástí spisu seznámit, však podle zdejšího soudu v poměrech nyní posuzované věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí neměla. Zdejší soud především ověřil, že obsah úředního záznamu o provedení důkazu (ze dne 13.8.2024), jenž byl žalobci zpřístupněn, odpovídá co do důvodů zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele obsahu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků. Důvody, pro které zadavatel zadávací řízení zrušil, odpovídají obsahu uvedeného příkazu v míře, jež byla následně vtělena do úředního záznamu ze dne 13.8.2024. Ze samotného příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků shodně jako z úředního záznamu ze dne 13.8.2024 vyplývá, že bylo dáno podezření z trestné činnosti, pro které byl příkaz vydán, týkající se veřejné zakázky, jež byla předmětem zadávacího řízení, jež zadavatel zrušil. Důvody procházející úředním záznamem ze dne 13.8.2024, odpovídající obsahu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků, jsou pro posouzení zákonnosti zrušení zadávacího řízení podstatné. Mohl-li tedy žalobce zpochybňovat důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opíralo, na základě obsahu úředního záznamu ze dne 13.8.2024, s nímž byl seznámen a jenž v rozsahu důvodu zrušení zadávacího řízení odpovídá příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků, pak zneprístupněním samotného příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků nebylo zasazeno do subjektivních práv žalobce takovým způsobem, jenž by mohl mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Zvolil-li žalobce procesní strategii spočívající toliko v požadavku na zpřístupnění příkazu

Obvodního soudu pro Prahu 9 (přestože k této listině v rámci správního řízení skutečně měl mít přístup, jak shora dovozeno), aniž by však věcně zpochybňoval oprávněnost důvodů zrušení zadávacího řízení, které mu z úředního záznamu ze dne 13.8.2024 musely být zřejmé (a teprve v případě věcného zpochybňování důvodů zrušení zadávacího řízení by za určitých okolností mohl být podstatný i zbylý obsah samotného příkazu), neměla tato procesní vada řízení před žalovaným žádný skutečný dopad do žalobcových práv a v důsledku toho ani vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

25. Co se týče namítaného neprokázání důvodů hodných zvláštního zřetele ke dni vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, pak z pouhé skutečnosti, že příkaz k prohlídce byl vydán v září 2023, zatímco zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení „až“ dne 26.2.2024, nelze dovozovat, že by tyto důvody ke dni vydání dotčeného rozhodnutí již pominuly. Z příkazu Obvodního soudu pro Prahu 9 k prohlídce jiných prostor a pozemků i z úředního záznamu žalovaného ze dne 13.8.2024 plyne, že prohlídka proběhla v trestním řízení pro podezření z trestného činu souvisejícího s veřejnou zakázkou, jíž se týkalo zrušení zadávacího řízení v nyní posuzované věci; to ani žalobce nezpochybňuje. Jeví se přitom jako vysoce nepravděpodobné, že by trestní řízení, které se v září 2023 nacházelo „teprve“ v přípravné fázi, bylo v následujících pěti měsících pravomocně ukončeno. Nadto v situaci, kdy zadavatel neobdržel žádnou informaci o tom, že by se trestní řízení snad mělo chýlit ke konci (resp. že již bylo skončeno), mohl důvodně předpokládat, že před orgány činnými v trestním řízení stále (tedy i v době vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení) probíhá. To pak také potvrzuje také sdělení Vrchního státního zastupitelství v Praze, které žalovaného o trvání trestního řízení informovalo dne 29.7.2024, tedy pět měsíců po rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.
26. Žaloba tedy není ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí důvodná, protože byla podle § 78 odst. 7 s.ř.s. v tomto rozsahu zamítnuta.

V. Náklady řízení

27. Při odmítnutí žaloby nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s.ř.s.) a při jejím meritorním posuzování je náhrada nákladů řízení odvislá od úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Tam, kde žaloba byla předmětem meritorního posouzení, žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, navíc náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
28. Osoba zúčastněná na řízení pak na náhradu nákladů řízení nemá právo, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady vznikly, a k náhradě jiných nákladů řízení nebyl shledán žádný závažný důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. června 2025

David Raus v.r.
předseda senátu